

Erøs mest fremragende Mænd i Snesøvis, saa godt som alle ivrige Højremænd og altsaa mine politiske Modstandere, de mest glimrende anbefalinger i min Interesse.

Man kan vel altsaa nok sige, at det var den gode Vilje, som det skortede paa i de høje Esfærer, og at der handlede mod Tro og Love over for den offentlige Opfordring i Regeringens officielle Organ.

At det ikke er nogen behagelig Forretning for den nuværende Regering at rage op i gamle af dens Forgængere iværksatte Gerninger, er klart nok, men jeg forstaar ikke, at Regeringen kan forsvare at lade Andragende paa Andragende Aar igennem ubesvaret. Finder den, at mine Ytringer ere utilbørlige, saa sagsøg mig offentlig, anlæg om være skal kriminel Sag mod mig for, Gud maa vide hvad, men lad ikke Verden tro, at Regeringen endnu kan gøre og undlade hvad som helst. Erøboerne ere som langt fraliggende fra gammel Tid godt øvede i Autoritetsmisbrug, men at man endnu, efter at Erø har været indlemmet under Danmarks Grundlov i over tredive Aar, kan opleve Regeringens Tavshed over for hvad der foreligger i Stormflodsjagen, er mere end et stærkt Stykke. Det høje Ting vil i dets Aktiv finde en foreløbig Folketings-Betænkning fra Maj 1881 undertegnet af to endnu fungerende Folketingsmænd, Hr. Redaktør Rasmus Clausen som Ordfører og Hr. Godsejer Joh. Hage som Medlem, og som sildrer en Mængde af Regeringens og Centralkomiteens Fejl i nærværende Sag; af nævnte Betænkning ere to Eksemplarer tidligere af mig tilstillet Indenrigsministeriet, som det ogsaa fremgaar af medfølgende 2 Bilag.

Jeg vedlægger som Bilag Genparten af fire i det sidste halvandet Aar fra mig i anbefalede Breve til Indenrigsministeriet indgivne Andragender, hvorpaa intet som helst Svar er indløbet, og begæres Andragendet henvist til Finansudvalget.

To Bilag medfølge.

Udvalget gør ikke Indstilling.

76. Fra fhv. Korporal P. L. Nissen Christensen i Røhling ved Graasten i Nordflæsby om Invalideunderstøttelse. (Indbragt den 19de December 1898 af Folketingsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, Guldbrandsen.)

Andragerens i Fjor til Folketinget indgivne Andragende om Invalideunderstøttelse naaede ikke at komme til Behandling, og fra Finansministeriet har Andrageren i Sommer modtaget Afslag paa hans dertil indgivne Ansøgning om samme Sag. I 1887 ansøgte han forgæves hos Krigsministeriet om Invalideforjærgelse, og i Samlingen 1896—97 (se Tillæg B. for 1896—97, Sp. 233—4) indgav han et Andragende til Folketinget af samme Indhold som nærværende, hvorom Udvalget ikke gjorde Indstilling, da Sagen ikke saas at have været hos Finansministeren. Andrageren, der i Felttoget 1864 var Korporal ved 21de Regiment, lider af Brystsyge, og mener, at hans oprindelige Andragende om Invalideunderstøttelse blev afflaet, fordi han ikke havde søgt Lægehjælp i Aarene 1865 og 66. Ondet var imidlertid den Gang i sin Begyndelse, og da han var ung og uerfaren, antog han, at det nok gik over. Han er imidlertid fuldstændig overbevist om, at det er Vinterfelttogets Overanstrengelse, der har givet ham Sygdommen, idet han som Skrædder af Jag var libet stiftet til at høje Kulden og Sluddet ved Danevirke og i Skanjerne ved Dybbøl. Nu er han saa haardt angreben, at han ikke kan taale at arbejde som Skrædder, og han har ikke Afgang til paa anden Maade at tjene til Livets Ophold.

Andragerens Papirer bero i Rigsdagens Bærg.

Udvalget gør ikke Indstilling.